

Hi havia un xiquet tan menut, tan menut, que tots li deien Cigronet. Un dia sa mare li va donar una moneda d'euro i el va enviar a comprar una bossa de creïlles fregides a la botiga del barri. Quan Cigronet va eixir de casa, la gent només veia una moneda caminant per terra. Cigronet, perquè no entropessaren amb ell, anava cantant:

–Tatxín, tatxín, tatxon, vigileu i no em xafeu... Tatxín, tatxín, tatxon, a Cigronet no xafareu.

Va entrar a la botiga i va tornar a cantar la seua cançó:

–Tatxín, tatxín, tatxon, vigileu i no em xafeu... Tatxín, tatxín, tatxon, a Cigronet no xafareu.

La botiguera obria uns ulls com unes taronges i no veia a ningú. Al final, Cigronet va cridar el que volia: «Vull una bossa de papes». La dona va veure brillar la moneda al terra, descobrí que Cigronet era davall i li donà la bossa.

En eixir de la botiga, va començar a ploure. Cigronet era tan xicotet que les gotes d'aigua esclataven al seu voltant com bombes: «Xof, xof, xof!». Va decidir obrir la bossa i amagar-se dins, entre les creïlles. Quan va parar de ploure, va passar una veïna amb el seu gos, un gos gros com un bou. El gos va olorar la bossa oberta i va pensar: «Ves per on, podré pegar un mos». En un tres i no res, es va engolir totes les creïlles, i a Cigronet, també.

La mare va començar a preocupar-se perquè Cigronet no tornava a casa. Va eixir al carrer i el buscava cridant pertot arreu:

–Cigronet, on estàs? Cigronet, on estàs?

Cigronet la va sentir des de dins de la panxa del gos, al parc. I va cridar:

–Estic dins, a la panxa del gos, on no neva ni plou, quan el gos es tire un pet, allà anirà Cigronet.

La veïna que passejava el gos va fer un bot, espantada. La mare va sentir el seu fill i va tindre una idea. Va pujar a casa i va baixar corrents, carregada de menjar. Li va donar al gos botifarres, llonganisses, carn de vedella, pits de pollastre... La panxa del gos s'inflava més i més, com un baló. Fins que, de tan plena, el gos es va tirar un pet: «Pooof!». I allà que va eixir Cigronet disparat.

El conte que heu escoltat, si no és mentida, deu ser veritat.

1.- La mare de Cigronet l'envià a comprar i li donà...

2.- Què demanà Cigronet en la botiga?

3.- Quan començà a ploure, Cigronet es va amagar...

4.- El gos que es va menjar a Cigronet era...